

Osudové obrazy z doby mého duchovního žákovství

Ludwig Polzer-Hoditz

XI. obraz *23. dubna 1939*

Tannbach, před zámečkem.

Já: Jak jsem šťasten,
že zde s tebou slavím svých sedmdesát.
Nikdy nepomyslel jsem za svého mládí
na možnost, že bych tak dlouho žil.
Za to vděčím také jemu.
S vděčností se ohlížím za
těmi sedmi desítkami let, z
nichž čtyři jsme prožili
pospolu.
Života největší bohatství
přišlo od velkého učitele.
Že i tys jej věrně následovala, bylo pro
mne největším darem osudu.

Berta: K tvému svátečnímu dni
napsala jsem báseň a ráda
bych ji vyslovila:

*Krásny způsob tvého žití, těsně spjatý s kruhem
přátel, jenž jsi všude nalézal, lásku a radost
bohatě jsi vracel.*

*Ani bolest nevyhnula se ti, vážné starosti o tvé
drahé.*

*S radostí ses chápal povinností, nic nedokázalo
zbrzdit tvoji pílí, vždy byl jsi připravený k činu,
v tomto těžkém čase žití.*

*A dávat bylo tvým životem, neúnavně usilovat;
o staré i nové se staráš, starému i novému jsi
věrný. Přesvědčení, jež jsi našel - vše mu
obětuješ bez prodlení.*

*Já vděčím ti za víc ještě než ti druzí za celý ten
dlouhý život, jenž společně jsme sdíleli.*

*Rád bys byl všemnu bolest vyléčil. Chudá tu
před tebou poklekám, za tvé dary se ti ani
odvděčit nemohu. Vznešený nad prostorem i
časem!*

*Kéž Krist bohatě tě napojí a ty, služebník
lidstva, spočíneš s radostí v jeho náručí!¹*

¹ Originální znění básně viz str. 81 - pozn. vyd.

Já: Tak nezištná a skromná jsi vždy byla, tvé schopnosti básnit velký učitel si velmi cenil.

S radostí vždy musím myslet na to, jak jedna tvoje báseň omylem se objevila v časopise „Goetheanum“ jako vánoční dar Dr. Steinera.

Předalas mu ji

a on ji zapsal do svého notesu, z něž pak dostala se do „Goetheana“.

Není správně, říkáš-li:

„Chudá tu před tebou poklekám.“

Mnoho, mnoho vděčím tobě já.

Berta: Události současnosti promlouvají vážnou řečí pro budoucnost, jež před námi stojí. Množství práce, které už teď je tak velké, naroste do nezměrnosti. To těžce doléhá na mou duši.

Já: Důvěru bychom měli posilovat.

Pomoc přijde z duchovních světů.

Duše sfér pohlízejí na nás shůry.

Dnešek mi dal příležitost ohlédnout se za životem.

Přede mnou stála pak mocně milá duše tvého strýce Wlaska.

Hluboce skryto v ní bylo mnohé, co pro mne mělo velký význam.

Nikdy mnoho nenamluvil,
však čas od času vyšlo to na světlo.
Jeho žena a jeho dům
láskyplně nahradily mi tvé rodiče,
již jako svému prvnímu plukovníku
byl v lásce jsem mu oddán.